

que trobarem tantes coses en comú que deixaran de repartir carnets de valencianitat i començaran a saber que tots els que estem ací som tan valencians com vosté.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller. (*Remors*)

Senyories, jo no sóc l'autor de les respostes, però... Bé, senyories anem a continuar la sessió de control al Consell, donant la paraula al síndic del Grup Compromís perquè formule la seua pregunta de control. (*Veus*)

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

M'agradaria començar recordant-li a la senyora Bonig: de tots els grups que vosté ha dit, no ha dit ni un grup valencià. I mire, li puc dir... (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyor Ferri, senyor Ferri, és que obrim debats que dona vosté peu... Vaja vosté a la pregunta, per favor.

El senyor Ferri Fayos:

És que la senyora Bonig a vosté li ha demanat que portara grups de música. I se li ha oblidat parlar, per exemple, d'Habitación Roja, que és un grup valencià, de Tardor, o de la Gossa Sorda, de la qual tenim ací (*remors*) un cantant. (*Aplaudiments*) Però bé. I després ha dit que (*inintel·ligible*) ... aixina com: «Las nóminas... De que ellos no quieren nóminas ni sillitas, porque eso ya se lo darán las elecciones. O sea, no quieren ahora eso, se lo darán las elecciones.» (*Remors i veus*) I bé, això és el que volen ells en les eixes eleccions. Jo pensava que les eleccions eren per a canviar les coses, pel que anem a parlar ací hui, que són les rodalies, no?

Moltes vegades hem parlat en estes Corts del que significa per a Compromís les reivindicacions de més autogovern valencià, de més finançament per a fer-ho possible, de més inversions per a la nostra terra. Però, per a nosaltres totes eixes reivindicacions no són objectius en si mateixa. Més autogovern, més finançament, més inversions, són instruments per a fer la vida dels valencians i valencianes que siga millor, que tinga més qualitat. Des de Compromís eixe és el valencianisme que defensem, el valencianisme de qui pensa que mereixem viure millor i que, si prenem les decisions i si tenim els recursos suficients, podrem aconseguir-ho. I això defensem ací, a les Corts, i això defensem a Madrid.

Els valencians ens hem de deixar la pell per a fer visibles els nostres problemes. Sí, ho hem de fer. Però també treballem

amb valentia per a aportar les solucions que necessita la gent d'este país. Per exemple, en el tema de rodalies, que és la pregunta que avui li adrece. I segur que coincidirem. Que un tren tarde una hora i quaranta-cinc minuts per anar de Castelló a València, no és una autèntica barbaritat? Les obres del tercer carril al nord han provocat, per exemple, que hàgem passat de quaranta-un trens de rodalia a només díhuit per cada sentit, i això ha provocat una indignació a les xarxes de tots els usuaris, indignació que compartim i amb la qual ens solidaritzem.

Però eixa indignació ha d'anar acompanyada de solucions, de voluntat de fer-nos respectar. I al nord de Castelló encara és més complicat, amb l'alineació de rodalia o amb la disminució de les freqüències regionals. Coincidirem també vosté i jo que el tren de Gandia-Dénia ja no necessita més estudis. El que necessita són inversions. I com el túnel passant de València. I podem continuar relatant tota una realitat que ens visita cada dia. El tren per la costa, en calaixos i sense dignificar. Les rodalies d'Alacant i Elx sense modernitzar. I, si parlem de les comarques de l'interior, amb les línies deficientes, com la de Xàtiva-Alcoi, o directament les línies desaparegudes o abandonades, com és la que ens portava fins a la Font de la Figuera.

En definitiva, de nord a sud podríem dibuixar tot un mapa de retards diaris, d'obres inacabades i projectes interminables. I sobretot tot un mapa d'indignació totalment justificada pels usuaris o potencials usuaris.

Senyor president, som un 10% de la població de l'estat espanyol, i en els pressupostos de l'estat dels últims anys no hem rebut més d'un 6 o un 7% en inversions. Però la falta d'inversió que hem patit els valencians i les valencianes no és només una qüestió de xifres. El maltractament rebut en cada pressupost estatal no és una realitat abstracta.

Té cara i ulls en valencians i valencianes, que pateixen la discriminació i els pitjors serveis en primera persona. Té cara i ulls en la dona que arriba tard a la seua feina perquè el tren es retarda una hora. Té cara i ulls en l'home, en el senyor major, que viu en un poble allunyat i no pot anar al metge. Té cara i ulls en un jove que no pot anar tots els dies a estudiar a la universitat amb el tren, per exemple, perquè no disposa de suficient freqüència. Eixa gent és la que necessita les solucions. El nostre full de ruta no és un altre que defensar allò que hem acordat ací, en estes Corts.

Fa mesos hi va haver un consens històric, aprovat per unanimitat, que demanava exigir al govern central l'execució per part de l'estat d'unes inversions en infraestructures equiparables, com a mínim, al pes poblacional de la Comunitat Valenciana, compensant en tot cas la insuficiència inversora dels últims anys. El nostre full de ruta no és un altre que defensar això. En estes Corts estem treballant bé, amb uns objectius comuns, perquè tots els que estem ací coneguem bé quines són les problemàtiques dels valencians i les valencianes.

Però des de Madrid no ens arriben bones notícies. De fet, ens arriben notícies preocupants. L'acord del Partit Socialista de Pedro Sánchez amb el partit d'Albert Rivera, de Ciutadans, no contempla en ningun dels seus seixanta-sis fulls un pla d'infraestructures que necessitem els valencians i les valencianes. No parla en cap moment de les inversions en rodalies.

Pareix novament que un clam d'estes Corts, dels valencians i les valencianes, torna a ser relegat en Madrid. Els valencians necessitem una veu clara i nítida quan s'arriba al Congrés dels Diputats.

Per això, ara més que mai el paper d'este Consell és fonamental. Ara més que mai hem de fer entendre a Madrid que la paciència dels valencians té un límit, i que no importa el color del govern de Madrid quan es tracta de reclamar allò que és just per al nostre país i per als nostres ciutadans i ciutadanes.

Senyor president, quina valoració fa el Consell de l'estat de la rodalia d'este país i en quina línia pensa treballar el govern valencià per a garantir un servei de rodalia digne per a la nostra terra?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, síndic.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

La valoració sobre el transport de rodalies ferroviàries a la Comunitat Valenciana és que és manifestament millorable i que a més a més hem de fer tots els esforços perquè es millore. Com vosté ha dit, els serveis de rodalia estan gestionats per Renfe, com a operadora, i ADIF, com a administrador de la infraestructura. Les dos són empreses públiques dependents del Ministeri de Foment. Per tant, es tracta, a hores d'ara, d'una competència de l'estat. Cada any vint milions de viatgers agafen els trens de rodalia al nostre país. Després de Madrid i Catalunya, les nostres rodalies són les més importants.

El govern d'Espanya i La Generalitat, en abril del 2010, acordaren, amb partits de diferent signe, però acordaren el pla de rodalies Comunitat Valenciana 2010-2020. Un pla que identifica les mancances en matèria de rodalies de la Comunitat Valenciana, amb una inversió de l'estat de 3.400 milions d'euros, que el dividien en tres parts: primer, construcció d'infraestructures, 2.240 milions, incloent l'eix passant de València, actuacions en les línies de rodalia C-1, C-2, C-3, C-6. En segon lloc, estacions, intercanviadors, 600 milions d'euros. I en tercer lloc, modernització i millora d'infraestructures, 560 milions d'euros. Això incloïa una part del tren de la costa fins a Dénia, i actuacions a la línia Xàtiva-Alcoi.

A dia d'avui l'estat no ha licitat cap de les actuacions previstes. La previsió per als pressupostos generals del 2016 és de 12,4 milions. A este ritme, en un segle no complim el conveni. Per la seua banda, el conveni també preveia una part de La Generalitat. La part de La Generalitat era de 555 milions. Tren de la costa Dénia-Alacant, 513. Actuació, adequació

Xàtiva-Alcoi, 30. Noves estacions a càrrec de La Generalitat, 12 milions. La Generalitat tampoc ha fet res. No ha licitat res, excepte finalitzar en el 2014 l'estació d'Albaida, en 1,4 milions d'euros. Una estació que s'havia licitat abans del conveni, al 2007.

Com a conseqüència d'això, en els últims quatre anys ha empitjorat notablement la qualitat del servei, perquè no hi ha hagut cap tipus d'inversió. Davant d'esta lamentable situació, des del primer moment el nou govern ha actuat davant la indiferència del govern d'Espanya. Per això, la reclamació d'una millora de les rodalies a tota la comunitat va ser una de les línies fonamentals i una de les qüestions bàsiques que tractà la consellera en la seua reunió –tardana, perquè tardà–, però finalment el 2 de novembre es va produir la reunió i li va poder plantejar quines eren les huit prioritats fonamentals per a nosaltres, per al govern valencià.

Primer, acceleració de les obres del tercer fil entre València i Castelló. Segon, ampliació dels serveis de rodalia Castelló-Vinaròs. Tercer, ampliació dels serveis de rodalia a Villena. Quart, millorar la línia Xàtiva-Alcoi. Cinqué, accelerar la redacció dels estudis i projectes del tren de la costa, especialment el Tram Gandia-Oliva. Sisé, millora dels serveis Alacant-Múrcia, el que suposa l'eliminació del transbordament actual a Sant Isidre i l'electrificació de la via Sant Isidre a Alacant. Seté, posada en servei de la connexió C-3 entre la Font de Sant Lluís i València nord per totes les circulacions. I vuité, posada en marxa al 2016 de l'electrificació de la línia C-3 fins a Utiel.

L'única solució que aportà en eixa reunió la senyora ministra fou posar damunt de la taula la possibilitat de cofinançar les actuacions i serveis de rodalies que són ara competència exclusiva de l'estat. Este és l'únic element que s'aporta, és a dir, no només no pensen invertir sinó que pensen que el que vagen invertint ho hem de cofinançar.

I això és evident que és impossible, saben tots vostés quina és la situació que patix la Comunitat Valenciana per l'infrafinançament i per la infra inversió.

Per tant, necessitem trobar una solució a les dos qüestions i en això coincidisc. I estiga ben tranquil, absolutament tranquil, governe qui governe a Espanya l'actitud del govern valencià va a ser la mateixa, de reivindicació respecte a l'infrafinançament i, sens dubte, també de reivindicació davant de la infra inversió.

Per això, ara, en estos moments, els ciutadans estan patint algunes conseqüències –com vosté dia– moltes greus i, a més, per qüestions que es podrien resoldre. Es podria resoldre perfectament, algun cas concret li vaig a dir, per exemple la línia C-3 València-Utiel, que no és acceptable que a estes hores encara estiguen arribant a l'estació València Nord. El motiu de quedar-se a València-Sant Isidre era per l'adequació de les obres amb el corredor mediterrani, però s'han acabat i continuen igual.

I passa el mateix en el que està succeint entre València i Castelló que és, efectivament, alarmant. Jo no pare cada dia de rebre en Facebook, en Twitter i en tot això de moltes persones que cada dia van a Castelló, va molta més gent a Castelló i a València-Castelló que a Madrid, i estan patint-ho d'una manera molt greu.

Per tant, és evident que cal buscar solucions i no pot estar permanentment sense donar solucions perquè, a més a més, eixes obres corresponen al tercer fil que no és el corredor que volem, que no soluciona els colls de botella i que tampoc ha servit per a guanyar temps, com es veu perfectament.

Des de la conselleria (*inintel·ligible*) ... set vegades, set cartes tant als responsables d'ADIF, de Renfe, com del ministeri, i fins ara no n'hi ha contestació satisfactòria, no n'hi ha cap tipus de contestació.

També hem demanat que, almenys, amb caràcter immediat s'augmente el servei de llançadora entre Castelló i València per a donar un mínim de servei a les persones, tampoc n'hi ha cap tipus de solució al respecte.

Lamentem, també, que foment no haja fet ni cas a la solució de les rodalies que n'hi ha entre Castelló i Vinaròs que, evidentment, és molt més difícil anar de Vinaròs a València, costa més del doble, que anar de Madrid a València, la qual cosa no vertebrava este país i dificulta la convivència i el treball normal de les persones cada dia.

Per tot això i per acabar amb la mala gestió i la falta d'inversions, i per a assumir també més capacitat de millorar les coses, li anuncie que La Generalitat sol·licitarà en breu la transferència de les competències en rodalies com ara han fet altres comunitats autònomes.

Tenim dret en el nostre estatut i ho anem a exercir.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

A continuació, escoltarem la pregunta de control del Grup Ciudadanos al president del Consell.

Per això, té la paraula el seu síndic Alexis Marí.

Quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gràcies, president.

Puestos a apuntarnos a los grupos de música yo apostaré más, también, por Seguridad Social que es un grupo valenciano y ¡dónde lo va a comparar usted con Depeche Mode! (*veus i aplaudiments*), es como querer comparar corrupción y transparencia. Dicho esto, al turrón.

President, mire, hace más de una década, en plena etapa de proyectos megalómanos del Partido Popular, se plantearon distintas soluciones para dotar de unos servicios públicos de transporte modernos y de calidad a las áreas metropolitanas de Castellón y Alicante que eran las ciudades que más carencias tenían a este respecto.

Mire, en Alicante la media y corta distancia en ferrocarril es en la actualidad la única que vertebrava y cohesionava verdaderamente el territorio porque llega a todas las comarcas, no solo a las capitales de provincia y porque da un medio de transporte a los que no tienen recursos económicos para tener un vehículo o prefieren un medio de desplazamiento más sostenible.

Sin embargo, y a pesar de estas promesas, la media y corta distancia han sufrido un deterioro masivo en los últimos años hasta el punto de que el Consell se planteó eliminar la línea de Tram que une Benidorm y Denia, o los recortes –que sabemos– indiscriminados provocando un aluvión de poblaciones que pedían al Consell mantenerla por el servicio público que ofrece.

De ahí, la necesidad de seguir reivindicando las inversiones en media y corta distancia como el Tram de la provincia de Alicante que depende del gobierno que usted dirige, señor Puig.

En una provincia donde se ha malgastado el dinero en negocios ruinosos como Terra Mítica, en proyectos desgraciadamente fallidos como Ciudad de la Luz, resulta que no hemos sido capaces de invertir en el Tram lo suficiente como para poder recorrer una distancia que en coche dura apenas cuarenta minutos, por ejemplo el tramo Altea-Alicante, supone esto una hora y tres cuartos.

Por lo tanto, tampoco hemos sido capaces de llevar un *trenet* de Alicante al aeropuerto del Altet a pesar de que dicho aeropuerto es uno de los que más turista recibe de toda España. (*Veus*)

El senyor president:

Un segon, senyoria.

Senyories, demane silenci per a poder escoltar la pregunta del síndic del Grup Ciudadanos.

El senyor Marí Malonda:

No le ha gustado lo de Seguridad Social.

El senyor president:

Continue vosté, senyor Marí. (*Veus*)

El senyor Marí Malonda:

President, las últimas inversiones en el Tram se han llevado a cabo por cuestiones de seguridad pero no hay inversiones que repercutan en una mejora de la calidad del servicio que los ciudadanos vayan a percibir, además tampoco hay un proyecto real para unir Denia y Gandía en tren.

Las consecuencias de semejante despropósito es que, una vez fuera de la capital de la provincia de Alicante, estando